

BOG

DESPERATE HANDLINGER (/BOEGER/DESPERATE-HANDLINGER)

Af Megan Nolan (/forfattere/megan-nolan) (2023)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A135290351&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/desperate-handlinger) for at anmelde

'Desperate handlinger' er som at være fanget i de tømmermænd, Nolan svælger i. Det er dog også en fin skildring af en kvinde, der har det svært.

TAGS:

DRUKTURE (/TAXONOMY/TERM/30934)

PARFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/13726)

SELVDESTRUKTION (/TAXONOMY/TERM/9343)

SELVSKADENDE ADFÆRD (/TAXONOMY/TERM/23111)

ANMELDELSE

26 apr.23

(/users/emma-
karlebjerg)

Af Emma Karlebjerg (/users/emma-karlebjerg)

Redaktør

'Desperate handlinger' er som at være fanget i de tømmermænd, Nolan svælger i. Det er dog også en fin skildring af en kvinde, der har det svært.

Romanens kvindelige hovedperson møder Ciaran til en fernisering, og lynet slår ned. Hun bliver med ét fuldstændig forgabt i ham og må bare have ham. De indleder et turbulent forhold, hvor Ciarans ekskæreste lurar i de digitale skygger, og han viser sig at være rimelig rædsom og giftig.

Som forholdet udvikler sig, går den navnløse hovedperson mere og mere i hundene samtidig med, hun opvarter Ciaran som en amerikansk husmor i 50'erne. Deres forhold er båret af passiv aggressivitet og hovedpersonens

forsøg på at skjule sit voldsomme alkoholforbrug, som også eksisterede før Ciaran, men tiltager. Der er ikke meget andet end druk og Ciaran i hendes liv, og hun minder mest af alt om en teenager, der lige er begyndt at drikke og ikke taler om andet for at lege voksen – ret irriterende.

Hun er dog ikke uden refleksion:

"Kærligheden var den store trøst, ville sætte alle mit livs marker i brand på én gang, så der intet blev ladet tilbage. Jeg så den som den store udjævner, som en kraft, der ville rense mig og ved sin blotte tilstedeværelse gøre mig værdig til den. Der var ingen religion i mit liv efter min tidlige barndom, og i stedet havde jeg dyrket en dyb tro på kærligheden.

Åh, hån mig ikke for det, for at være en kvinde, der siger det til dig. Jeg kan godt høre mig selv."

Igennem romanen pointerer hovedpersonen flere gange, at det ikke giver mening, at hun er forelsket i Ciaran, og at hun konstant udsætter sig for den smerte, det er at være sammen med ham. Hun nærmest undskylder overfor læseren, at hun er bevidst om, at det ikke nødvendigvis er interessant. Jeg er tilbøjelig til at fremstille samme anke. Nolan formår ikke at løfte romanen fra navlepillende og selvmedlidende til noget interessant om det famøse begær hos intelligente kvinder efter en følelsesfjern(/-kold) mand, som er en trope, jeg troede, vi var færdige med, og som den intelligente kvinde fra 'Desperate handlinger' forsøger at sige noget klogt og universelt om, men ikke helt formår.

Det lykkedes dog Nolan på ganske fin vis at skildre de gråzoner, der eksisterer i forholdets mudrede magtkamp og de mikroaggressioner, der har præget hovedpersonens udviklingen som kvinde:

"Hvad vil du have at spise?" spurgte min mor.

"Ikke noget," sagde jeg, "fra nu af skal jeg kun have tyggegummi efter skole."

"Dygtig pige," sagde hun, og jeg husker, at jeg følte en dyb og trist ængstelse for, at hun hele tiden havde hadet mig for alt det, jeg spiste før, at hun bare havde gået og ventet på, at jeg skulle give afkald på det."

Hun er nemlig også bare en kvinde, der har det rigtig svært, og Nolan skriver ærligt og udmarvende om at være en ung kvinde, der kæmper for at finde sin plads i livet og nogle gange træffer de forkerte valg.

BOGDETALJER

Irland - Irske stemmer